

ZAKŁAD PROJEKTOWANIA I USŁUG BUDOWLANYCH

„BENBUD”

INŻ. BENEDYKT REDER

ul Ks. dr Wł. Łęgi 1/27, 86-300 Grudziądz
tel./fax. (056) 46 130 32 tel. kom. 0 603 79 86 82

DOKUMENTACJA PROJEKTOWA

STADIUM: Projekt budowlano – wykonawczy

BRANŻA: Budowlana

INWESTYCJA: Remont elewacji wraz z termomodernizacją ostatniej kondygnacji budynku Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej w Wydrznie

LOKALIZACJA: ul. Wydrzno 13 , 86-320 Łasin, działka nr 114/1,

INWESTOR: Placówka Opiekuńczo – Wychowawcza w Wydrznie, 86-320 Łasin

Stanowisko	Branża	Imię i nazwisko	Nr. uprawień	Podpis
Projektant	budowlana	inż. Benedykt Reder	UAN-IV/8346/113/To/88	
Asystent projektanta	budowlana	tech.bud. Łukasz Betker		
Właściciel Zakładu		inż. Benedykt Reder		

Data opracowania: wrzesień 2012r.

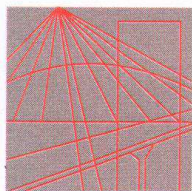
Spis treści

1	Zaświadczenie o przynależności do Kujawsko - pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.....	3
2	Oświadczenie projektanta.....	4
3	Pismo dotyczące zaleceń konserwatorskich odnośnie planowanego remontu elewacji budynku dawnego dworu (ob. Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej) na dz. nr 114/1 w Wydrznie, gm. Łasin.....	5
4	Informacja o planie BIOZ	7
5	Opis techniczny	10
6	Roboty podstawowe	12
7	Opis robót.....	13
8	Uwagi dotyczące dopuszczalnych zmian	22
9	BHP przy wykonywaniu robót	22

SPIS RYSUNKÓW:

PS	Plan sytuacyjny	skala 1:500
I1	Inwentaryzacja – Elewacja frontowa i boczna wschodnia	skala 1:100
I2	Inwentaryzacja – Elewacja tylna i boczna zachodnia	skala 1:100
B1	Termomodernizacja - Elewacja frontowa i boczna wschodnia	skala 1:100
B2	Termomodernizacja – Elewacja tylna i boczna zachodnia	skala 1:100
D1	Docieplenie otworu okiennego	-
D2	Docieplenie nadproża	-
D3	Docieplenie ściany pod oknem	-
D4	Element penetrujący docieplenie	-
D5	Dylatacja w narożniku wewnętrznym	-
D6	Docieplenie naroża zewnętrznego	-
K1	Kolorystyka - Elewacja frontowa i boczna wschodnia	skala 1:100
K2	Kolorystyka - Elewacja tylna i boczna zachodnia	skala 1:100

1 Zaświadczenie o przynależności do Kujawsko - pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

P O L S K A
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Bydgoszcz 2011-11-14

.....
(miejscowość, data)

Zaświadczenie

Pan/Pani **REDER BENEDYKT**

miejsce zamieszkania

86-300 GRUDZIĄDZ

UL. ŁĘGI 1/27

jest członkiem Kujawsko-Pomorskiej

Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

o numerze ewidencyjnym

KUP/BO/2093/01

i posiada wymagane ubezpieczenia od odpowiedzialności
cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne od dnia 2012-01-01

do dnia 2012-12-31

KUJAWSKO POMORSKA OKRĘGOWA
IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
w BYDGOSZCZY

85-030 BYDGOSZCZ, ul. B. Rumińskiego 6
tel. 052 366 70 50 • fax 052 366 70 59

PRZEWODNICZĄCY
Rady Okręgowej Izby

A. Podhorecki
prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki
(pieczęć i podpis przewodniczącego)

2 Oświadczenie projektanta

OŚWIADCZENIE

projektanta – sprawdzającego* o sporządzeniu projektu budowlanego
zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Ja niżej podpisany

BENEDYKT REDER
(imię i nazwisko projektanta)

legitymujący się

dowód osobisty AGX314805
(nr dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość i organ wydający)

nr uprawnień

UAN/IV/8346/113/TO/88

zamieszkały

ul. Ks. dr Wł. Łęgi 1/27; 86-300 Grudziądz

po zapoznaniu się z przepisami ustawy z dnia 7. lipca 1994 roku – Prawo budowlane
(Dz.U. z 2000r. Nr 106, poz. 1126, z późn. zm) zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy

oświadczam, że projekt budowlany opracowany dla:

Placówka Opiekuńczo – Wychowawcza w Wydrznie, 86-320 Łasin

(imię i nazwisko inwestora oraz jego adres zamieszkania)

dotyczący:

Remont elewacji wraz z termomodernizacją ostatniej kondygnacji, placówki
opiekuńczo - wychowawczej w Wydrznie

.....
(nazwa i rodzaj oraz adres całego zamierzenia budowlanego, rodzaj/ -e obiektu/ -ów bądź robót budowlanych, oznaczenie
działki ewidencyjnej wg ewidencji gruntów i budynków poprzez określenie obrębu ewidencyjnego oraz numeru działki
ewidencyjnej)

sporządziłem zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Świadomy odpowiedzialności karnej za podanie w niniejszym oświadczeniu nieprawdy,
zgodnie z art. 233 Kodeksu karnego, potwierdzam własnoręcznym podpisem prawdziwość
danych zamieszczonych powyżej.

.....
(czytelny podpis)

• Niepotrzebne skreślić

3 Pismo dotyczące zaleceń konserwatorskich odnośnie planowanego remontu elewacji budynku dawnego dworu (ob. Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej) na dz. nr 114/1 w Wydrznie, gm. Łasin

Wojewódzki Urząd
Ochrony Zabytków w Toruniu
ul. Łazienna 8, 87-100 TORUŃ
tel. (056) 655 47 51, (056) 621 06 92
fax (056) 655 46 84
REGON 005740463 NIP 956-16-21-709
WUOZ.T.WZN.5183.5.25.2012.KJ

Toruń, 31.07.2007 r.

Pan
Benedykt Reder
reprezentujący
Starostwo Powiatowe w Grudziądzu
ul. ks. dr Wł. Łęgi 1/27
86-300 Grudziądz

Dotyczy: wydania zaleceń konserwatorskich odnośnie planowanego remontu elewacji budynku dawnego dworu (ob. Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej) na dz. nr 114/1 w Wydrznie, gm. Łasin

W związku z Pana pismem z dnia 04.07.2012 r., data wpływu: 04.07.2012 r., w sprawie wydania zaleceń konserwatorskich odnośnie planowanego remontu elewacji budynku dawnego dworu (ob. Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej) na dz. nr 114/1 w Wydrznie, gm. Łasin, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Toruniu, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków informuje, że:

- a) dopuszcza się częściową termomodernizację II p. budynku od zewnątrz pod warunkiem zastosowania materiału izolacyjnego o grubości nie większej niż 12 cm i niewystającego poza gzyms między I. a II. piętrem; termomodernizacja nie może przysłaniać detali architektonicznych,
- b) przy uzupełnianiu zewnętrznych wypraw tynkarskich dopuszcza się stosowanie jedynie zaprawy wapiennej lub wapienno-trasowej o granulacji ziarna w granicach 0,7-1,0mm; obowiązuje zakaz okładania elewacji (w tym schodów zewnętrznych) płytkami; na elewacjach nie wolno stosować gładzi gipsowych i współczesnych tynków strukturalnych typu „baranek”, „kornik”,
- c) zachowany detal architektoniczny można poddać konserwacji z uzupełnieniem ubytków odpowiednimi materiałami na zasadzie odtworzeniowej wedle oryginału,
- d) rynny, rury spustowe, parapety zewnętrzne i blacharkę można wykonać z niemalowanej i niepowlekanej blachy (niedopuszczalne z PCV),
- e) proponowana kolorystyka elewacji: lico w kolorze nr S 2010-Y30R, detal architektoniczny w kolorze nr S 1010-Y30R, cokół w kolorze nr S 3020-Y30R według palety barw NCS
- f) zabrania się składowania materiałów budowlanych w pobliżu pni drzew, jak i podkrzesywania koron.

Park w Wydrznie, na którego terenie znajduje się przedmiotowy budynek, jest wpisany do rejestrów zabytków pod nr A/56/1 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 15 lipca 1997 r. Zgodnie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (t. j. Dz. U. z 2010 r., nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) prowadzenie robót budowlanych przy obiekcie wpisanym do rejestru zabytków lub na obszarze wpisanym do rejestru zabytków wymaga, uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Na wszelkie planowane roboty budowlane oraz prace konserwatorskie i restauratorskie przy zewnętrznej stronie przedmiotowego budynku należy uzyskać pozwolenie Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w formie decyzji, w trybie art. 104 Kpa. Odpowiedni formularz wniosku: „o wydanie pozwolenia na prowadzenie robót budowlanych na obszarze wpisanym do rejestru zabytków” dostępny jest na stronie internetowej Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Toruniu: <http://www.torun.wkz.gov.pl>. – zakładki: „Druki do pobrania” → „Wnioski o wydanie pozwoleń” → „Prace przy zabytkach nieruchomych” → „Roboty na obszarze wpisanym do rejestru” → „WUOZ w Toruniu”. Jednocześnie informuje się, że w/w zalecenia konserwatorskie nie są pozwoleniem na prowadzenie w/w robót budowlanych.

Podstawa prawna: art. 27 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162 poz. 1568 z późn. zm.).

Kujawsko - Pomorski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
mgr Sławomir Gajdański

Otrzymuje:

1. Adresat
2. WUOZ.T.WZN – a/a

4 Informacja o planie BIOZ

INFORMACJA DO OPRACOWANIA PLANU BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

OBIEKT	Budynek Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej przy ul. Wydrzno 13 w Wydrznie
INWESTYCJA	Remont elewacji wraz z termomodernizacją ostatniej kondygnacji, placówki opiekuńczo - wychowawczej w Wydrznie
ADRES OBIEKTU	ul. Wydrzno 13; 86-320 Łasin, dz. nr 114/1
INWESTOR	Placówka Opiekuńczo – Wychowawcza w Wydrznie, 86-320 Łasin

OPRACOWANIE		
BRANŻA	PROJEKTANT	PODPIS
Budowlana	inż. Benedykt Reder nr upr. UAN-IV/8346/113/TO/88	

Data opracowania: wrzesień 2012r.

Część opisowa informacji

4.1 Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego

Zakres robót obejmuje remont elewacji wraz z termomodernizacją ostatniej kondygnacji placówki opiekuńczo wychowawczej przy ul. Wydrzno 13 w Wydrznie

Zakres robót do wykonania

- rozbiórka istniejących obróbek blacharskich (rynny i rury spustowe)
- demontaż instalacji odgromowej
- czyszczenie kamieni elewacyjnych na cokole
- usunięcie starej warstwy malarskiej z krat, balustrad i drzwi
- wykonanie nowej powłoki malarskiej krat, balustrad i drzwi
- docieplenie ścian zewnętrznych ostatniej kondygnacji wraz z robotami towarzyszącymi
- zamurowanie i wyrównanie z licem otworu na bocznej ścianie schodów
- wykonanie robót tynkarskich
- wykonanie powłok malarskich,
- montaż obróbek blacharskich i instalacji odgromowej,
- montaż nowych parapetów zewnętrznych **z niemalowanej i niepowlekanej blachy** na ostatniej kondygnacji
- montaż urządzeń zewnętrznych,
- pozostałe roboty wykończeniowe.

4.2 Wykaz istniejących obiektów budowlanych

Budynek Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej w Wydrznie nie jest zlokalizowany w otoczeniu zabudowy mieszkalnej. W bezpośrednim sąsiedztwie budynku znajdują się typowe elementy zagospodarowania terenu takie jak chodniki, dojścia do budynku, elementy małej architektury. Elementy te nie wpływają na realizację robót budowlanych.

4.3 Elementy zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi

Każdy element podlegający wyburzeniu stwarza zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

4.4 Przewidywane zagrożenia

Lp	Rodzaj zagrożenia	Skala zagrożenia	Miejsce zagrożenia	Czas występowania zagrożenia
1	wypadki komunikacyjne	częste	drogi komunikacyjne	czas dojazdu, czas pracy, czas powrotu
2	obrażenia na skutek uderzeń, przygniecenia	częste	teren robót	czas wykonywania pracy
3	spadające przedmioty	częste	teren robót	czas wykonywania pracy
4	obrażenia ciała na skutek kontaktu z ostrymi przedmiotami	częste	teren robót	czas wykonywania pracy
5	upadki	częste	teren robót	czas wykonywania pracy
6	hałas	sporadyczny	teren robót	Czas wykonywania pracy
7	osoby niepowołane w miejscu pracy	stałe	teren robót	Czas wykonywania pracy

4.5 Sposób prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do pracy

Przed przystąpieniem do wykonywania prac budowlanych, należy dokonać szkolenia stanowiskowego pracowników polegającego na omówieniu zakresu prac oraz wynikających z nich zagrożeń. Wszystkie przeprowadzane instruktaże i szkolenia powinny być udokumentowane na piśmie przez prowadzącego szkolenie i potwierdzone podpisem osoby szkolonej. Podczas wykonywania całego zamierzenia budowlanego powinny być przeprowadzone:

- instruktaż ogólny przed przystąpieniem do robót budowlanych na placu budowy,
- instruktaż stanowiskowy przed przystąpieniem do robót stwarzających zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Sprawdzić należy również sprawność narzędzi i urządzeń, które wykorzystywane będą w trakcie robót, a także sprawność ich systemów zabezpieczających (np. bezpieczników przeciwporażeniowych).

4.6 Środki techniczne i organizacyjne zapobiegające niebezpieczeństwom związanym z wykonywaniem robót

Środki organizacyjne

- wykonywanie poszczególnych zadań przez wyspecjalizowane firmy budowlane,
- prowadzenie poszczególnych robót przez osoby posiadające odpowiednie przygotowanie zawodowe bez przeciwwskazań medycznych co do zakresu wykonywanych prac,
- dokonywanie właściwych odbiorów poszczególnych etapów budowy,
- realizacja robót na rusztowaniach zgodnie z zasadami gwarantującymi bezpieczeństwo pracowników,
- zachowanie porządku na placu budowy,
- ograniczenie dostępu osobom niepowołanym dostęp do terenu realizacji robót.

Środki techniczne

- odpowiednie oznakowanie i zabezpieczenie stref niebezpiecznych na placu budowy,
- wyposażenie terenu budowy w sprzęt p-poż oraz środki ochrony osobistej i apteczki pierwszej pomocy,
- odpowiednie oznakowanie dróg ewakuacyjnych oraz pożarowych,
- stosowanie sprzętu zabezpieczającego przed upadkiem z wysokości,
- montaż rusztowań przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwo (przez osoby posiadające wymagane kwalifikacje zawodowe, gwarantujące prawidłowy montaż i eksploatację).

Data opracowania: wrzesień 2012r.

OPIS TECHNICZNY

5 Opis techniczny

**Remont elewacji wraz z termomodernizacją ostatniej kondygnacji budynku Placówki
Opiekuńczo - Wychowawczej w Wydrznie, 86-320 Łasin.**

UWAGI DO PROJEKTU:

Zaleca się, aby Wykonawca robót dokonał w pierwszej kolejności szczegółowej wizji lokalnej, aby zapoznać się z specyfiką oraz problematyką robót budowlanych i dopiero na podstawie zdobytych informacji dokonał wyceny zakresu robót.

W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek wątpliwości co do sposobu realizacji robót, bądź w przypadku konieczności wprowadzenia zmian w zakresie lub sposobie prowadzonych robót budowlanych, należy niezwłocznie powiadomić o tym fakcie inspektora nadzoru inwestorskiego oraz projektanta opracowania. Niedopuszczalne jest wprowadzanie zmian bez uprzedniego powiadomienia o tym fakcie inspektora nadzoru inwestorskiego oraz projektanta.

**UWAGA: W PRZYPADKU UJAWNIEŃ W TRAKCIE REALIZACJI ROBÓT UKRYTYCH
WAD BUDYNKU, NALEŻY NIEZWŁOCZNIE POWIADOMIĆ INWESTORA ORAZ PROJEKTANTA
OPRACOWANIA W CELU PODJĘCIA DALSZYCH DECYZJI.**

5.1 Inwestor

Placówka Opiekuńczo – Wychowawcza w Wydrznie, 86-320 Łasin.

5.2 Jednostka projektowania

Zakład Projektowania i Usług Budowlanych „BENBUD” inż. Benedykt Reder ul. Ks. dr Wł. Łęgi 1/27, 86-300 Grudziądz.

5.3 Lokalizacja inwestycji

Budynek Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej przy ul. Wydrzno 13 w Wydrznie, 86-320 Łasin.

5.4 Podstawa projektowania

- Zlecenie wykonania opracowania,
- Ustawa z dnia 07.07.1994 r. Prawo Budowlane Dz. U. Nr 89, poz. 414; tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r., Nr 156, poz. 1118 z późniejszymi zmianami
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3. lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego Dz. U. Nr 120, poz. 1133 z późniejszymi zmianami
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12. kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. nr 75, poz. 690 z późniejszymi zmianami),
- Inwentaryzacja obiektu.

5.5 Przedmiot inwestycji

Przedmiotem niniejszego opracowania jest projekt budowlany – wykonawczy remontu elewacji wraz z termomodernizacją budynku Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej w Wydrznie

Dotychczasowy sposób użytkowania budynku zostaje zachowany.

Całość opracowania zawiera:

1. Projekt budowlany – wykonawczy branży budowlanej,
2. **Specyfikację techniczną wykonania i odbioru robót,**
3. Przedmiary robót,
4. Kosztorys inwestorski.

5.6 Opis istniejącego stanu formalno-prawnego nieruchomości

Przedmiotowy budynek położony jest przy ul. Wydrzno 13 w Wydrznie, 86-320 Łasin, na działce nr 114/1.

5.7 Zarys historyczny obiektu

W 1838 r. wnuk generała Kamillo Heinrich Rudolf von Rosenberg - Gruszczyński sprzedał Wydrzno za 46 tys. talarów Edwardowi Mehl. W 1854 r. właścicielem został Carl von Katzler, który **wybudował tu w latach 1861-1862 obecny pałac**. Prace budowlane nadzorował mistrz ciesielski, Neubert z Wrietzen. Pochodził on ze znanej rodziny mistrzów murarskich i budowlanych. Rodzina ta współpracowała między innymi ze znakomitym architektem, Karlem Fryderykiem Schinklem. W 1880 r. dokonano niezbyt gustownej przebudowy, na skutek której pałac utracił swoje cechy stylowe. Dobudowano piętro, kosztem dwuspadowego dachu, a płaski dach nakryto papą. Tuż przed wybuchem 1 wojny światowej von Katzlerowie sprzedali majątek Richardowi von Windish, który natychmiast go odsprzedał Komisji Kolonizacyjnej. Po 1921 r. dawny majątek przejął Skarb Państwa.

OPIS OBIEKTU

Pałac klasycystyczny, murowany z cegły i otynkowany, na kamiennej podmurówce. Budynek dwupiętrowy, w całości podpiwniczony. Elewacja frontowa jest jedenastoosiową, z gzymsem międzykondygnacyjnym. Urozmaica ją trójosiowy ryzalit z głównym wejściem, na który składa się portyk wgłębny otwarty trzema arkadami, poprzedzony szerokimi schodami. Przed przebudową elewacje pałacu zdobił bogaty detal architektoniczny. Wnętrza gmachu również są całkowicie przebudowane i w niczym nie przypominają dawnej rezydencji. Mimo przebudowy architektura budynku pozwala wyobrazić sobie świetność tej rezydencji. Budynki gospodarcze dawnego majątku w większości uległy zniszczeniu. W marcu 2000 r. spłonął trójkondygnacyjny, murowany z cegły spichlerz wzniesiony w poł. XIX w. Z budynków mieszkalnych pracowników folwarcznych przetrwały jedynie sześcioraki, z których 6 rozebrano w czasach obecnych.

PARK

Park krajobrazowy z poł. XIX w. o pow. 6,12 ha. Zaprojektowany przez Gustawa Schondorfa, dyrektora ogrodu w Oliwie. Cenny starodrzew reprezentuje tu 36 gatunków drzew oraz 17 gatunków krzewów. Na szczególną uwagę zasługują 4 dęby w wieku 250 lat, o obw. w pierśnicy 300-370 cm. Skupienie tych 4 dębów zostało uznane w 1957 r. za pomnik przyrody. Drugim pomnikiem przyrody w parku jest, uznane w 1998 r., skupienie 26 drzew, na które składa się: cis pospolity o obw. 117 cm, miłorząb dwuklapowy o obw. 154 cm, osiem choin kanadyjskich o obw. 102-325 cm, brzoza brodawkowata o obw. 299 cm, klon zwyczajny o obw. 323 cm, orzech szary o obw. 166 cm, platan klonolistny o obw. 525 cm, sosna wejmutka o obw. 250 cm, 2 buki pospolite o obw. 296 i 330 cm, 2 orzeszniki pięciolistkowe o obw. 178 i 187 cm, orzesznik gorzki o obw. 216 cm, orzesznik siedmiolistkowy o obw. 187 cm, cztery dęby szypułkowe o obw. 305-356 cm oraz buk pospolity o obw. w pierśnicy 350 cm.

5.8 Wymogi ochrony konserwatorskiej

Budynek Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej przy ul. Wydrzno 13 w Wydrznie podlega ochronie konserwatorskiej i wymaga uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Toruniu.

5.9 Wymogi dotyczące przyszłego użytkowania projektowanego obiektu

Obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywać w należytym stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej.

6 Roboty podstawowe

W ramach remontu elewacji wraz z termomodernizacją budynku Placówki Opiekuńczo – Wychowawczej w Wydrznie, wykonane zostaną następujące prace:

- naprawa spękań i tynków zewnętrznych,
- rozbiórka istniejących obróbek blacharskich (rynny i rury spustowe)
- demontaż instalacji odgromowej
- czyszczenie kamieni elewacyjnych na cokole
- usunięcie starej warstwy malarskiej z krat, balustrad i drzwi
- wykonanie nowej powłoki malarskiej krat, balustrad i drzwi
- docieplenie ścian zewnętrznych ostatniej kondygnacji wraz z robotami towarzyszącymi
- zamurowanie i wyrównanie z licem otworu na bocznej ścianie schodów
- wykonanie robót tynkarskich
- wykonanie powłok malarskich,
- montaż obróbek blacharskich i instalacji odgromowej,

- montaż nowych parapetów zewnętrznych **z niemalowanej i niepowlekanej blachy** na ostatniej kondygnacji
- montaż urządzeń zewnętrznych,
- pozostałe roboty wykończeniowe.

7 Opis robót

7.1 Naprawa spękań i tynków zewnętrznych

Zakres robót obejmuje :

- Usunięcie z elewacji niepotrzebnych elementów metalowych, haków, prętów itp.
- Odbicie odparzonych i luźnych tynków.
- Usunięcie nieestetycznych i wadliwie wykonanych napraw tynkarskich
- Oczyszczenie powierzchni tynku z zabrudzeń biologicznych i zabezpieczyć przed nawrotem korozji biologicznej.-2 krotne nałożenie preparatu odkażającego. (Pasta BFA Entferner, Remmers, inne o takich samych lub lepszych parametrach)
- Wykonanie zapraw tynkarskich wapienno – trasowych (np. Baunit EinlangenTrassPutz) o granulacji ziarna 1mm
- Zagruntowanie powierzchni tynków przed malowaniem środkiem gruntującym do ścian. (Baunit, Ceresit, Atlas ,inne o takich samych lub lepszych parametrach)
- Pomalowanie tynku elewacji farbą zewnętrzną na mury budynków zabytkowych ATLAS ARKOL N lub inną o takich samych lub lepszych parametrach

UWAGA: Detale architektoniczne w miejscach uszkodzeń, należy odtworzyć wedle oryginału!

Oczyszczenie powierzchni istniejących tynku z zabrudzeń biologicznych.

DANE TECHNICZNE

- Gęstość:1,0 kg/l
- Odczyn pH: neutralny
- Wygląd: płyn bezbarwny lub lekko żółtawy

ZASTOSOWANIE

Preparat Alkutex BFA-Entferner przeznaczony jest do usuwania zabrudzeń i nawarstwień biologicznych z powierzchni mineralnych materiałów budowlanych takich jak kamień naturalny, cegła wapienno-piaskowa, tynk, cegła, beton, materiały cementowo-włókniste jak również do czyszczenia podłoży pod powłoki malarskie na elewacjach i zaatakowanych przez pleśń ścianach wewnątrz budynków.

- **Powierzchnie wystawione na działanie czynników atmosferycznych:**

Silnie przylegające zabrudzenia biologiczne należy usunąć mechanicznie lub myjką wysokociśnieniową. Alkutex BFA-Entferner należy nakładać wielokrotnie pędzlem lub urządzeniem natryskowym doprowadzając do obumarcia grzybni (korzeni). Preparat Alkutex BFAEntferner powinien działać na czyszczoną powierzchnię przez ok. 6 godzin, później można przystąpić do dalszych prac. Nie zmywać. Pozostawić biocydowy Alkutex BFA-Entferner w podłożu.

WSKAZÓWKI:

Hydrofobizująca impregnacja mineralnych podłoży wykonana środkami impregnującymi z grupy Funcosil zabezpiecza powierzchnie przed ponownym zanieczyszczeniem. Impregnacje tego typu ograniczają wnikanie wody w zabezpieczone podłoże i przez to skłonność do zanieczyszczania przez glony, porosty i mchy. Nieorganiczne zabrudzenia mineralne nie dają się usunąć preparatem Alkutex BFA-Entferner.

NARZĘDZIA

Szczotka do szorowania, szczotka z twardym włosiem, wałek malarski i niskociśnieniowe urządzenia natryskowe.

RODZAJ OPAKOWANIA

Kanistry z tworzywa sztucznego 1 l, 5 l i 30 l.

ZUŻYCIE

Co najmniej 0,2 l/m² zależnie od zabrudzenia.

Trwałość podczas składowania:

W zamkniętych pojemnikach, w miejscu chłodnym ale chronionym przed mrozem co najmniej 2 lata.

7.2 Demontaż rynien i rur spustowych.

Rozbiórkę obróbek blacharskich należy rozpocząć od demontażu rynien i rur spustowych. Istniejące rynny i rury spustowe należy rozebrać. Elementy te nadają się do ponownego użycia.

7.3 Demontaż instalacji odgromowej.

Instalację odgromową należy zdemontować przed rozpoczęciem robót tynkarskich.

7.4 Oczyszczenie elewacyjnych kamieni na cokole z zabrudzeń

ZASTOSOWANIE

Preparat Alkutex BFA-Entferner przeznaczony jest do usuwania zabrudzeń i nawarstwień biologicznych z powierzchni mineralnych materiałów budowlanych takich jak kamień naturalny, cegła wapienno-piaskowa, tynk, cegła, beton, materiały cementowo-włókniste jak również do czyszczenia podłoży pod powłoki malarskie na elewacjach i zaatakowanych przez pleśń ścianach wewnątrz budynków.

Silnie przylegające zabrudzenia biologiczne należy usunąć mechanicznie lub myjką wysokociśnieniową. Alkutex BFA-Entferner należy nakładać wielokrotnie pędzlem lub urządzeniem natryskowym doprowadzając do obumarcia grzybni (korzeni). Preparat Alkutex BFA-Entferner powinien działać na czyszczonej powierzchni przez ok. 6 godzin, później można przystąpić do dalszych prac. Nie zmywać. Pozostawić biocydowy Alkutex BFA-Entferner w podłożu.

WSKAZÓWKI:

Hydrofobizująca impregnacja mineralnych podłoży wykonana środkami impregnującymi z grupy Funcosil zabezpiecza powierzchnie przed ponownym zanieczyszczeniem. Impregnacje tego typu ograniczają wnikanie wody w zabezpieczone podłoże i przez to skłonność do zanieczyszczania przez glony, porosty i mchy. Nieorganiczne zabrudzenia mineralne nie dają się usunąć preparatem Alkutex BFA-Entferner.

NARZĘDZIA

Szczotka do szorowania, szczotka z twardym włosiem, wałek malarski i niskociśnieniowe urządzenia natryskowe.

RODZAJ OPAKOWANIA

Kanistry z tworzywa sztucznego 1 l, 5 l i 30 l.

ZUŻYCIE

Co najmniej 0,2 l/m² zależnie od zabrudzenia.

Trwałość podczas składowania:

W zamkniętych pojemnikach, w miejscu chłodnym ale chronionym przed mrozem co najmniej 2 lata.

7.5 Roboty termomodernizacyjne

Termomodernizacji zostaje poddana tylko ostatnia kondygnacja budynku.

Zgodnie z wymaganiami związanymi z wykonaniem izolacji termicznej ścian, projektuje się wykonanie docieplenia ścian za pomocą styropianu elewacyjnego gr. 12 cm EPS 80 – 036. Po dociepleniu ścian, wykonać należy warstwę zbrojącą (z systemowej siatki zbrojącej) oraz warstwę wykończeniową w postaci tynku renowacyjnego wapienno-trasowego o grubości ziaren 1,0 (Baumit Sanova EinlangenTrassputz).

UWAGA: Na elewacji tylnej boczne ściany wysuniętej części budynku należy ocieplić styropianem grubości 2cm. Niedopuszczalne jest aby obrys ściany wystawał poza gzyms międzykondygnacyjny.

UWAGA: Wszelkie inne luźne fragmenty obrzutki tynkarskiej, mogące budzić wątpliwości, co do przyczepności, należy skuć oraz dokładnie oczyścić powstałe w ten sposób miejsca.

Sposób wykonania docieplenia metodą lekką mokrą, musi być zgodny z wytycznymi technologicznymi zawartymi w technologii systemowej wybranego producenta. Niedopuszczalne jest wykonanie docieplenia przy pomocy produktów pochodzących od różnych producentów (należy zastosować jeden całkowity system docieplenia).

Przed rozpoczęciem prac dociepleniowych, należy oczyścić elewację z resztek luźnych fragmentów.

TECHNOLOGIA WYKONANIA DOCIEPLENIA

Uwaga: technologia wykonania docieplenia ścian budynku, przedstawiona została na przykładzie systemu firmy ATLAS. Istnieje możliwość zastosowania systemu o analogicznych parametrach technicznych po wcześniejszym zaakceptowaniu rozwiązania przez inspektora nadzoru inwestorskiego.

ZAGRUNTOWANIE PODŁOŻA ŚCIAN

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Podłoże powinno być suche, oczyszczone z kurzu, brudu, olejów, tłuszczów i wosku. Wszystkie luźne, nie związane właściwie z podłożem warstwy należy przed zastosowaniem emulsji usunąć.

PRZYGOTOWANIE EMULSJI

UNI-GRUNT PLUS produkowany jest jako emulsja gotowa do bezpośredniego użycia. Nie wolno jej łączyć z innymi materiałami, rozcieńczać ani zagęszczać.

SPOSÓB UŻYCIA

Emulsję UNI-GRUNT PLUS nanosi się na podłoże w postaci nierozcieńczonej, jednokrotnie wałkiem lub pędzlem jako ciekłą i równomierną warstwę. Na podłożach bardzo chłonnych i zmurszałych emulsję nanieść jeszcze raz, poprzecznie do pierwszej warstwy. Użytkowanie powierzchni, czyli wylewanie posadzek lub podkładów, przyklejanie płytek itp., należy rozpocząć po wyschnięciu, nie wcześniej jednak niż po 6 godzinach od nałożenia emulsji.

Niniejsze informacje stanowią podstawowe wytyczne, dotyczące stosowania wyrobu i nie zwalniają z obowiązku wykonywania prac zgodnie z zasadami sztuki budowlanej i przepisami BHP.

OCIEPLENIE ŚCIAN

Ocieplenie ścian zewnętrznych

Przed przystąpieniem do ocieplenia ścian zewnętrznych należy w pierwszej kolejności oczyścić ścianę z zanieczyszczeń, sadzy, usunąć resztki zaprawy ze ściany oraz luźną izolację ze szczelin (połączeń płyt).

Izolację termiczną ścian należy wykonać zgodnie z poniższym opisem oraz zgodnie z instrukcją ocieplania ścian metodą lekką mokrą opracowaną przez producenta systemu.

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA:

WARUNKI POGODOWE. Płyty styropianowe należy przyklejać przy pogodzie bezdeszczowej, gdy temperatura powietrza nie jest niższa niż 5°C.

Na przygotowaną (oczyszczoną, wyrównaną i zagruntowaną) powierzchnię należy przykleić w różnych miejscach budynku 8-10 próbek styropianu o wymiarach 10 x 10 cm. Do przyklejania należy użyć zaprawy klejowej ATLAS STOPTER K-20, nakładając ją na całą powierzchnię próbek w warstwie grubości ok. 1 cm. Po dokładnym dociśnięciu styropianu do ściany, pozostawia się go na 3 - 4 dni. Po tym czasie odrywa się przyklejone próbki styropianu. Podłoże jest nośne, jeżeli nastąpi rozwarstwienie próbek styropianowych.

PRZYMOCOWANIE PŁYT IZOLACJI TERMICZNEJ

Głównym elementem mocującym styropian do muru jest warstwa zaprawy klejowej STOPTER K-20. Możliwe jest nanoszenie jej dwoma sposobami:

- metoda I : polegająca na naciągnięciu kleju na mur za pomocą pacy zębatej, jest to sposób szybki i wydajny, możliwy jednak do zastosowania tylko na równym podłożu.
- metoda II : polegająca na nakładaniu kleju na płyty styropianowe w formie placków, ze szczególnym uwzględnieniem brzegów płyty.

Zaprawa klejowa uzyskuje pełną wytrzymałość po dwóch-trzech dniach, w zależności od temperatury i wilgotności.

Nakładanie zaprawy STOPTER K-20 w warunkach silnego nasłonecznienia, lub przy temperaturze powietrza ponad 30 stopni może doprowadzić do znacznego spadku jej wytrzymałości. Należy pamiętać, że nasłoneczniona ściana może się rozgrzać do temperaturze 60 stopni, a w tych warunkach nie jest możliwe wiązanie żadnej zaprawy mineralnej.

W celu prawidłowego przymocowania płyt izolacji termicznej projektuje się osadzić dyble, opierając talerzyki o powierzchnię ocieplenia i zależnie od rodzaju kołka wbijać lub wkręcać trzpień do oporu. Prawidłowo osadzone dyble nie wystają żadnym fragmentem więcej niż o 1 mm ponad powierzchnię a w przypadku ich zagłębienia w ociepleniu niedopuszczalne jest uszkodzenie struktury styropianu.

Długość kołków powinna być tak dobrana, aby ich rozporowe trzpień były zagłębione w konstrukcyjnej części ściany (nie licząc tynku) co najmniej 6 cm w ścianach wykonanych z materiałów pełnych.

Do wykonywania warstwy termoizolacyjnej należy stosować płyty styropianowe po okresie sezonowania u producenta. Wymiary płyt nie mogą być większe niż 60 x 120 cm. Krawędzie płyt mogą być proste lub frezowane. Producent styropianu powinien załączyć deklarację zgodności z posiadanym atestem.

WARSTWA ZBROJĄCA

Dwie warstwy siatki na ścianach należy zastosować do wysokości min. 2,50 m powyżej poziomu terenu.

Na pozostałej części budynku wykonać należy warstwę zbrojącą – jednowarstwowo.

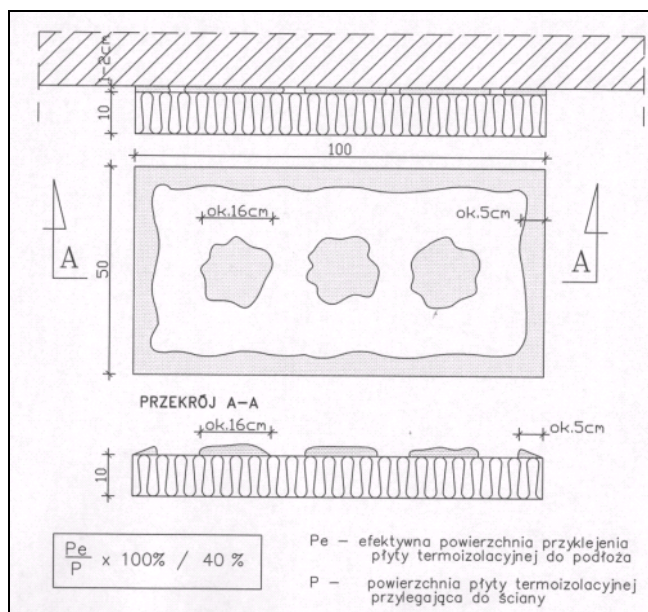
Siatka powierzchniowa powinna charakteryzować się odpowiednią wytrzymałością mechaniczną, równym, trwałym splotem, i dzięki kąpielii akrylowej – odpornością na alkalia.

Wykonywanie należy rozpoczynać od naciągania na styropian warstwy zaprawy STOPTER K-20 za pomocą pacy zębatej. Następnie należy odciąć potrzebną długość pasa siatki i wcisnąć ją w kilka punktów w klej, po czym pacą zębatą dokładnie zatopić. Kolejny pas siatki układa się na zakład min. 5 cm. Ostatnią czynnością jest wygładzanie powierzchni pacą metalową do otrzymania równej, gładkiej faktury.

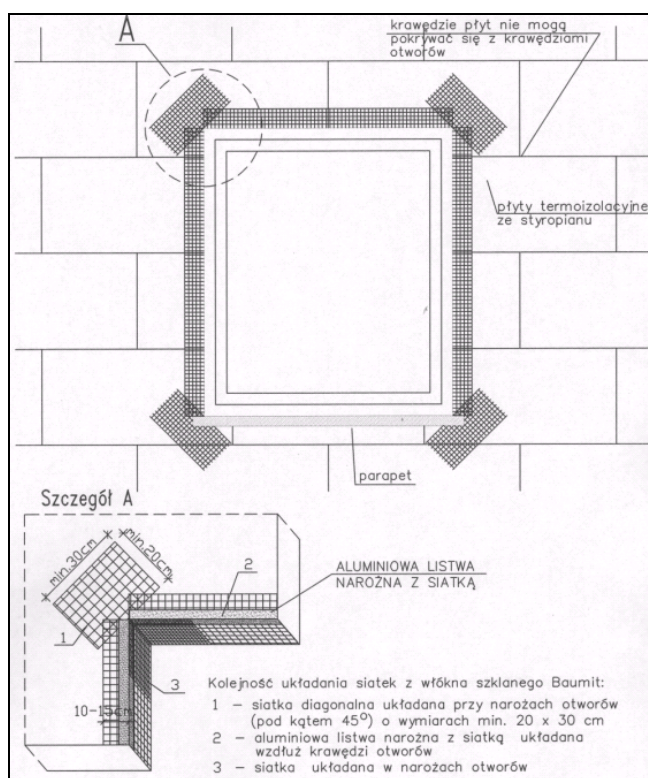
WYKONANIA ROBÓT OCIEPLAJĄCYCH

Przyjęto następujący sposób wykonania robót:

- Zagruntowanie powierzchni ściany emulsją gruntującą ATLAS UNI-GRUNT.
- W celu uzyskania prostej i wypoziomowanej dolnej krawędzi systemu ocieplającego należy zamocować listwę cokołową. Listwą tą jest aluminiowy kształtownik dobierany przekrojem do grubości styropianu, mocowany do podłoża stalowymi kołkami rozporowymi.
- Przyklejanie styropianu za pomocą zaprawy klejowej ATLAS STOPTER.
- Ewentualne szczeliny powstałe w warstwie ocieplającej trzeba wypełnić np. przez wstawienie klinów wyciętych ze styropianu lub przez wprowadzenie ekspansywnej pianki poliuretanowej. Szczeliny nie wolno wypełniać klejem.
- Po stwardnieniu kleju mocującego styropian (min. po 24 godz.) ewentualne nierówności warstwy izolacyjnej należy zeszlifować ręcznie packą pokrytą gruboziarnistym papierem ściernym lub mechanicznie przy pomocy szlifierki oscylacyjnej.
- Mocowanie kołków plastikowych. Otwory pod kołki należy wiercić na głębokość 6 cm w ścianach z cegły, betonu i min. 9 cm w ścianach z materiałów porowatych (gazobeton).
- Po wywierceniu otwory oczyścić przez przedmuchiwanie. W tak przygotowane otwory osadzić kołki, opierając talerzyki o powierzchnię styropianu i w zależności od rodzaju kołka wkręcić lub wbić trzpienie. Prawidłowo osadzone kołki nie powinny wystawać żadnym fragmentem więcej niż 1 mm ponad powierzchnię, a w przypadku ich zagłębienia w ociepleniu niedopuszczalne jest wystąpienie uszkodzeń struktury styropianu.
- W obrębie otworów okiennych i drzwiowych należy wykonać uszczelnienia styków styropianu ze stolarką i obróbkami blacharskimi przy pomocy trwale elastycznej masy, najlepiej akrylowej. Przykleić ukośne wkładki z siatki zbrojącej 25x35 cm w sąsiedztwie wszystkich narożników okiennych i drzwiowych oraz innych otworów w elewacji.
- Wykonać wzmocnienia narożników budynku oraz otworów okiennych i drzwiowych osadzając aluminiowe kątowniki.
- Wykonanie warstwy zbrojonej. Przygotowaną zaprawę klejową należy naciągnąć na ścianę z jednoczesnym formowaniem jej powierzchni pacą zębatą 10/12 mm w bruzdy.
- Nałożony klej zachowuje odpowiednią plastyczność przez około 10 – 30 min w zależności od temperatury i wilgotności względnej powietrza. Dlatego należy unikać pracy przy bezpośrednim nasłonecznieniu i silnym wietrze.
- Na tak naniesionym kleju należy zatopić i zaszpachlować na gładko siatkę zbrojącą.
- Poszczególne pasma siatki należy układać poziomo lub pionowo z zachowaniem zakładów min. 5 cm. Minimalne otulenie siatki wynosi 1 mm. Niedopuszczalne jest pozostawienie, nawet miejscami, siatki bez otuliny. Nie wolno wykonywać warstwy zbrojonej metodą zaszpachlowania klejem uprzednio rozwieszoną na ociepleniu siatki!
- Po całkowitym wyschnięciu warstwy zbrojonej, tj. nie wcześniej niż po 2 dniach, można przystąpić do wykonania podkładu tynkarskiego.
- Po wykonaniu i wyschnięciu zaprawy tynkarskiej należy wykonać powłoki malarskie wg projektu kolorystyki elewacji. Numery poszczególnych kolorów farb podano na rysunku.

Sposób klejenia izolacji

Sposób zbrojenia narożników okiennych

7.6 Roboty tynkarskie

Należy zastosować:

Tynk renowacyjny wapienno-trasowy (Baumit Sanova EinlagenTrassputz) (lub inny o takich samych lub lepszych parametrach)

PRODUKT

Przygotowana fabrycznie, gotowa, sucha zaprawa renowacyjna o obniżonej chłonności kapilarnej wody, łatwa w zastosowaniu maszynowym i ręcznym zgodnie z normą certyfikowania WTA.

WŁAŚCIWOŚCI

Lekka zaprawa renowacyjna o porowatości zapewniającej magazynowanie soli, hydrofobowa, przepuszczalna dla pary wodnej, możliwość wykończenia ostatecznej powierzchni pod malowanie.

ZASTOSOWANIE

Na lekko do średnio wilgotnym murze z wykwitami soli aplikacja jednowarstwowa w jednym lub kilku etapach roboczych. W przypadku silnych wykwitów soli aplikacja dwuwarstwowa - jako obrzutka-podkład z okresem utwardzenia, a następnie jako warstwa wykończeniowa. Stosowana do uzyskania suchych powierzchni tynków i elewacji. Stosowana wewnątrz i na zewnątrz, **również przy konserwacji obiektów zabytkowych.**

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Podłoże musi być czyste, suche, nieprzemarznięte, odpylone i wolne od luźnych części, hydrofilne, wolne od wykwitów solnych, musi także mieć odpowiednią nośność i temperaturę powyżej 5°C. Występujący mech, glony i zazielenienia należy usunąć za pomocą środka Baunit SanierLösung.

Uszkodzone spoiny z zaprawy należy wyskrobać i naprawić (np. zaprawą Baunit SanovaPutz W). W przypadku aplikacji ręcznej, na zewnątrz oraz w przypadku podłoża o złej lub różnorodnej chłonności, a także w przypadku murów zabytkowych o wymaganej różnej grubości tynku należy zawsze używać środka Baunit SanovaVorspritzer.

WYKONANIE TYNKU

Zaprawę Baunit Sanova EinlagenTrassputz miesza się z czystą wodą. Czas mieszania mieszadłem 3 – 5 minut. Zaprawę Baunit Sanova EinlagenTrassputz można również nakładać z pomocą agregatów tynkarskich.

Mur z cegły i z kamienia (nieregularny) lub podobny, grubość tynku do 20 mm (jednowarstwowo), niewielkie lub średnie wykwyty soli:

obrzutka z Baunit SanovaVorspritzer, krycie do 50% (mieć na uwadze czas twardnienia),
zaprawa Baunit Sanova EinlagenTrassputz nakładana maszynowo,
zatrzeć packą filcową.

WSKAZÓWKI I INFORMACJE

W trakcie aplikacji i procesu twardnienia temperatura otoczenia, materiału i podłoża musi wynosić ogólne powyżej +5°C. Przed każdym kolejnym nałożeniem warstwy zachowywać okres twardnienia min. 7 dni na każdy cm grubości tynku.

7.7 Roboty malarskie

Farba silikonowa (Baunit SilikonFarbe)

PRODUKT

Gotowa do użycia farba na bazie żywicy silikonowej do nakładania ręcznego.

WŁAŚCIWOŚCI

Odporna na spaliny przemysłowe i mikroorganizmy, mała podatność na zabrudzenia.

ZASTOSOWANIE

Hydrofobowa, wysoce paroprzepuszczalna, dekoracyjna lub ochronna powłoka malarska, przeznaczona na wszystkie podłoża i tynki mineralne, stare i nowe tynki akrylowe, do wewnątrz i na zewnątrz, **szczególnie do odnawiania i renowacji obiektów zabytkowych,** a także na systemy ociepleń.

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Podłoże musi być suche, nie zamrożone, czyste, wolne od wykwitów, nośne i związane.

Nie nadaje się na:

- powłoki lakierowane, pokryte olejem, farby klejowe, tworzywa sztuczne, żywice,
- farby wapienne,
- elastyczne farby dyspersyjne np. Baunit ElastoRoll.

Wskazówki:

- powłoki kredujące się lub piaszczące oraz warstwę spieczoną usuwać mechanicznie, względnie wzmocnić silikonowym podkładem wgłębnym (Baunit SilikonTiefengrund),
- pozostałości oleju szalunkowego na betonie: usuwać strumieniem gorącej pary wodnej lub dostępnymi w handlu środkami do usuwania oleju,
- powierzchnie zabrudzone i/lub porośnięte algami usuwać mechanicznie, strumieniem gorącej pary wodnej lub środkiem specjalnym (środkiem do usuwania alg),
- powłoki mineralne, źle trzymające się, zwiędnięte usuwać mechanicznie,
- wykwity usuwać mechanicznie, uwzględnić specjalne środki renowacyjne,
- powierzchnie uszkodzone, pęknięte naprawiać odpowiednio dobranymi szpachlówkami,
- podłoża silnie chłonne, stare elewacje wzmocnić silikonowym podkładem wgłębnym (Baunit SilikonTiefengrund).

NANOSZENIE POWŁOKI MALARSKIEJ

Podłoże słabo chłonne:

1 x podkład, farba rozcieńczona z wodą w stosunku 5:1

1 x farba nierozcieńczona

Podłoże silnie chłonne:

1 x podkład wgłębny silikonowy

1 - 2 x farba.

Farbę należy dokładnie wymieszać mieszadłem wolnoobrotowym. Nie stosować żadnych dodatków.

GRUNTOWANIE

Farbą silikonową z max. 20% dodatkiem wody, gruntować całą powierzchnię (po zagruntowaniu odczekać 12 godz.). Podłoże silnie chłonne gruntować podkładem silikonowym Baunit (po zagruntowaniu odczekać 24 godz.).

POWKŁOKA KOŃCOWA

Zależnie od pogody, min. 12 godz. po zagruntowaniu, nanieść 1 - 2-krotnie farbę silikonową. Przy dwukrotnym malowaniu odczekać min. 4 godz. między kolejnym malowaniem. Farbę silikonową można nanosić wałkiem lub pędzlem.

Farbę nanosić równomiernie i bez przerw.

WSKAZÓWKI

Nie nanosić w temp. poniżej +5 C (temp. powietrza, materiału, podłoża), bezpośrednim nasłonecznieniu, deszczu lub przy silnym wietrze, względnie osłonić odpowiednio elewację. Jednolitość barwy farby gwarantowana jest tylko w ramach jednego wsadu produkcyjnego. W celu ograniczenia odchyłek kolorystycznych zaleca się zamawianie farby na cały obiekt. Czyszczenie narzędzi: wody zaraz po użyciu.

UWAGA: Gzyms nad cokołem należy całkowicie oczyścić z farby olejnej przed wykonaniem nowej powłoki malarskiej

7.8 Renowacja krat, balustrad i drzwi

Projektuję się wykonanie nowej powłoki malarskiej elementów stalowych takich jak kraty okienne i balustrady oraz drzwi zewnętrznych.

KRATY I BALUSTRADY należy oczyścić, do trzeciego stopnia, pomalować dwukrotnie farbą chlorokauczukową.

Czyszczenie elementów metalowych do trzeciego stopnia: czyszczenie ręczne i z wykorzystaniem narzędzi o napędzie mechanicznym. Na powierzchni nie mogą występować olej, smary, pył, słabo przylegająca zgorzelina walcownicza, rdza, powłoka malarska i obce zanieczyszczenia; powierzchnia wykazuje metaliczny połysk. Powierzchnię należy czyścić, dopóki nie nabierze metalicznego połysku (od metalowego podłoża).

Malowanie farbą chlorokauczukową: Powierzchnie przeznaczone do malowania (nowe i istniejące) powinny być oczyszczone i odtłuszczone. Pomalować chlorokauczukową farbą antykorozyjną (wg zaleceń producenta). Przed przystąpieniem do malowania farbę starannie wymieszać, w razie potrzeby rozcieńczyć do lepkości roboczej rozcieńczalnikiem do wyrobów stalowych karbamidowych ogólnego stosowania, chlorokauczukowych lub poliwinylowych (wg zaleceń producenta wyrobu). Malować pędzlem lub przez natrysk pneumatyczny. Nakładać 2-3 warstwy w zależności od agresywności korozyjnej środowiska. Malować w temperaturze otoczenia powyżej +10°C i wilgotności powietrza poniżej 80%.

DRZWI WEJŚCIOWE

poddać oczyszczeniu, aby wykonać nową powłokę malarską.

Powierzchnie drewniane przeznaczone do malowania powinny być czyste i suche bez pozostałości np. past woskowych i środków nabłyszczających. Stare powłoki lakierowe należy usunąć z powierzchni. W celu zabezpieczenia podłoża przed ciemnieniem należy zagruntować lakierem podkładowym. Po wyschnięciu, tj. po około 3 h (czas minimalny), malowaną powierzchnię należy wygładzić przecierając papierem ściernym nr 150 -180 a następnie dokładnie odpylić. Tak przygotowane podłoże nadaje się do malowania. W celu poprawy estetyki wymalowań zaleca się stosowanie do odpylania powierzchni ściereczki antystatycznej oraz unikania przeciągów. Przed przystąpieniem do malowania lakier należy każdorazowo starannie wymieszać.

Do malowania użyć **lakierobejcy np.(Domalux LAKIEROBEJCA SUPER kolor Orzech)**

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Podłoże przeznaczone do malowania należy wyrównać, przeszlifować i odpylić. Powierzchnia przeznaczona do malowania powinna być czysta i sucha. Przedmioty wcześniej niemalowane, eksploatowane na zewnątrz pomieszczeń należy zaimpregnować Drewnochronem Impregnatem bezbarwnym.

MALOWANIE

Przed użyciem wyrób należy dobrze wymieszać i w razie potrzeby rozcieńczyć dodatkiem max 3 % obj. rozcieńczalnika. Zaleca się zewnętrzne elementy drewniane najpierw zabezpieczyć Drewnochronem Impregnatem bezbarwnym. Następnie nanieść Lakierobejcę (2 warstwy) po 4 h od naniesienia Impregnatu. Wewnętrzne elementy drewniane należy malować Lakierobejcą Super w postaci rozcieńczonej przez dodatek max 3 % obj. rozcieńczalnika. Na zagruntowane drewno zaleca się nałożenie 1-2 warstw wyrobu bez rozcieńczania. W przypadku malowania renowacyjnego zaleca się naniesienie 1-2 warstw bez gruntowania. Pomiędzy nanoszeniem kolejnych warstw należy zachować przerwę, co najmniej 16 h.

DODATKOWE INFORMACJE

Dla uzyskania lepszego efektu dekoracyjnego poprzednią warstwę należy przeszlifować drobnoziarnistym papierem ściernym nr 180 i usunąć pył. Optymalny zakres temperatur, w którym należy malować Lakierobejcą wynosi od +15 do +25°C. Niska temperatura i podwyższona wilgotność powietrza

wydłużają czas schnięcia powłoki. Po zakończeniu prac malarskich narzędzia należy umyć rozcieńczalnikiem EKO 1 lub benzyną lakową.

8 Uwagi dotyczące dopuszczalnych zmian

- Wszystkie zmiany odnośnie zastosowań materiałowych i rozwiązań konstrukcyjnych wymagają uzgodnienia z autorem opracowania.
- Powyższe opracowanie przeznaczone jest wyłącznie do zastosowania jednorazowego dla remontu elewacji budynku placówki opiekuńczo – wychowawczej przy ul. Wydrzno 13, 86-320 Łasin, działka nr 114/1, i nie może być adaptowane na inne obiekty.
- Kopiowanie bądź przedruk w części lub w całości jest dozwolony tylko za zgodą autora opracowania.

9 BHP przy wykonywaniu robót

9.1 BHP przy robotach rozbiórkowych

- Teren, na którym odbywa się rozbiórka obiektu budowlanego, należy ogrodzić i oznakować tablicami ostrzegawczymi.
- Przed przystąpieniem do robót rozbiórkowych pracownicy powinni być zapoznani z programem rozbiórki i poinstruowani o bezpiecznym sposobie jej wykonania.
- Usuwanie jednego elementu nie powinno wywoływać nieprzewidzianego spadania lub zawalenia się innego.
- Podczas wiatru o szybkości większej niż 10 m/sek. należy roboty wstrzymać.
- W czasie rozbiórki przebywanie ludzi na niżej położonych kondygnacjach jest zabronione.
- Przy usuwaniu gruzu z rozbieranego obiektu należy stosować zsuwnice pochyłe lub rynny zsypowe.
- Zsuwnice powinny mieć zabezpieczenie przed spadaniem lub wypadaniem gruzu.
- Gromadzenie gruzu na stropach, balkonach, klatkach schodowych i innych konstrukcyjnych częściach obiektu jest zabronione.

9.2 Warunki BHP przy rusztowaniach.

Rusztowania powinny:

- posiadać pomost o powierzchni roboczej wystarczającej dla zatrudnionych oraz do składowania narzędzi i niezbędnej ilości materiałów,
- posiadać konstrukcję dostosowaną do przeniesienia działających obciążeń,
- zapewniać bezpieczną komunikację pionową i swobodny dostęp do stanowisk pracy,
- stwarzać możliwość wykonywania pracy w pozycji nie powodującej nadmiernego wysiłku,
- Rusztowania typowe powinny być wykonane zgodnie z wymaganiami norm,
- Rusztowania nietypowe powinny być wykonane zgodnie z projektem,
- Rusztowania inwentaryzowane powinny być zaopatrzone w atest wytwórni, a ich montaż powinien być dokonywany zgodnie z instrukcją producenta,
- Pracownicy zatrudnieni przy ustawianiu i rozbiórce rusztowań powinni być przeszkoleni w zakresie wykonywania danego rodzaju rusztowań,

- Przy wykonywaniu robót na wysokości pracownicy powinni być zabezpieczeni pasami ochronnymi z linką umocowaną do stałych elementów konstrukcji budowli lub wznoszonych (rozbieranych) rusztowań,
- Przy wznoszeniu lub rozbiorce rusztowań należy wyznaczyć strefę niebezpieczną i zabezpieczyć ją w sposób określony w § 31.

-

Zabronione jest ustawianie i rozbieranie rusztowań:

- o zmroku, jeżeli nie zapewniono oświetlenia dającego dobrą widoczność,
- w czasie gęstej mgły, opadów deszczu i śniegu oraz gołoledzi,
- podczas burzy i wiatru o szybkości przekraczającej 10 m/sek.
- Wznoszenie lub rozbieranie rusztowań w sąsiedztwie napowietrznych linii elektrycznych może być dokonywane wyłącznie wtedy, gdy linie te są usytuowane poza strefą niebezpieczną określoną w § 31 i § 47; w przeciwnym razie przed rozpoczęciem robót linie napowietrzne należy wyłączyć spod napięcia.
- Używanie beczek, skrzyń, cegieł, bloków betonowych itp. przedmiotów jako rusztowań lub podpór dla pomostów rusztowań jest zabronione.
- Użytkowanie rusztowania dopuszczalne jest po dokonaniu jego odbioru przez nadzór techniczny, potwierdzonego zapisem w dzienniku budowy.
- Na rusztowaniu powinna być wywieszona tablica informująca o dopuszczalnej wielkości obciążenia pomostów.
- Obciążanie pomostów rusztowań materiałami ponad ustaloną ich nośność i gromadzenie się pracowników na pomostach jest zabronione.
- Wchodzenie i schodzenie z rusztowań powinno odbywać się w miejscach do tego przeznaczonych.
- Wspinanie się po stojakach, podłużnicach, leżniach i poręczach rusztowań jest zabronione.
- Piony komunikacyjne, schodnie i pomosty rusztowań należy utrzymywać w czystości, a w okresie zimy oczyszczać ze śniegu i posypywać piaskiem.
- Pozostawianie narzędzi przy krawędziach pomostów rusztowań jest zabronione.
- Jednoczesna praca na dwóch pomostach roboczych znajdujących się w jednym pionie jest dozwolona pod warunkiem zastosowania odpowiedniego zabezpieczenia, np. szczelnego daszku ochronnego.
- Rusztowania powinny być sprawdzane okresowo, a ponadto po silnym wietrze, opadach atmosferycznych i przerwach roboczych dłuższych niż 10 dni.
- Podłoże (grunt, konstrukcja itp.), na którym ustawia się rusztowanie, powinno zapewniać jego stabilność, mieć zapewnione stałe odwodnienie oraz odpływ wód opadowych od budynku.
- Dla rusztowań nietypowych liczbę zakotwień oraz wielkość siły kotwiącej należy każdorazowo ustalać w zależności od rodzaju i wysokości tych rusztowań, przyjmując siłę jednego zamocowania, której składowa pozioma jest nie mniejsza niż 250 kG.
- Zakotwienia powinny być rozmieszczane równomiernie na całej powierzchni ściany, przy której znajduje się rusztowanie. Poprzecznice w miejscach zakotwienia powinny być dosunięte do ściany.

- Konstrukcja rusztowania nie powinna wystawać poza najwyższą położoną linię kotew więcej niż 3 m, a pomost roboczy nie powinien być umieszczony wyżej niż 1,5 m.
- Rusztowania stojakowe powinny mieć wydzielone bezpieczne pionowe komunikacyjne.
- Odległość najbardziej oddalonego stanowiska pracy od pionu komunikacyjnego nie powinna być większa niż 20 m.
- Nośność urządzenia do transportu materiałów na wysięgnikach mocowanych do konstrukcji rusztowania nie może przekraczać 150 kg.
- Wielkość prześwitu otworu w rusztowaniu dla przejazdu powinna być dostosowana do gabarytu pojazdów z ładunkiem, a szerokość otworu powinna być nie mniejsza niż 3 m. Znajdujące się przy przejeździe stojaki należy zabezpieczyć przed zmianą położenia (uderzeniem) za pomocą odbojnic.
- Rusztowanie z rur stalowych powinno być uziemione i posiadać instalację odgromową.
- Zrzucanie elementów rozbieranych rusztowań jest zabronione.
- Na pomoście rusztowania nie powinno przebywać jednocześnie więcej osób niż przewiduje instrukcja techniczno-ruchowa.
- Wykonywanie gwałtownych ruchów, przechylanie się przez poręcze, gromadzenie materiałów i narzędzi po jednej stronie rusztowania, opieranie się o ścianę budynku itp. przez osoby znajdujące się na pomoście jest zabronione.
- Pozostawianie na pomoście rusztowania materiałów i narzędzi po zakończonej pracy jest zabronione.
- Rusztowania przesuwne składane należy użytkować zgodnie z instrukcją producenta.
- Droga, po której rusztowanie jest przesuwane, powinna być wyrównana i utwardzona.

Opracowanie: